

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittajat vaativat, että unionin tuomioistuim

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion
- kumoaa komission asiassa COMP/39.639 – Optiset levyasemat tekemän riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin se koskee valittajia
- kumoaa valittajille kyseisessä päätöksessä määrätyn sakon tai alentaa sen määrää
- velvoittaa komission korvaamaan ensimmäisessä oikeusasteessa käydystä menettelystä ja muutoksenhakumenettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut
- määrää muista asian olosuhteet huomioon ottaen asianmukaisista toimenpiteistä.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksensa tueksi valittajat vetoavat neljään valitusperusteeseen.

Ensimmäinen valitusperuste, joka koskee ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyn ensimmäisen vaatimuksen ensimmäisen, toisen ja kolmannen osan suhteen tehtyjä oikeudellisia virheitä, jotka merkitsevät olennaisten menettelymääräysten noudattamatta jättämistä ja puolustautumisoikeuksien loukkaamista.

Toinen valitusperuste, joka koskee oikeudellisia virheitä todettaessa sen oikeudellisia edellytyksiä, että rikkomisen voidaan katsoa yhtenä kokonaisuutena pidettäväksi jatketuksi rikkomiseksi.

Kolmas valitusperuste, jonka mukaan puolustautumisoikeuksia on loukattu ja oikeudelliset edellytykset olivat virheelliset.

Neljäs valitusperuste, jonka mukaan olennaisia menettelymääräyksiä ei ole noudatettu, ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyn toisen vaatimuksen ensimmäisen osan hylkäämiseksi esitetyt perustelut (toimivallan puuttuminen) olivat täysin virheelliset ja todisteiden tutkittavaksi ottamista koskevien edellytysten täyttymisen tarkastelussa on tehty virheitä.

**Valitus, jonka Silver Plastics GmbH & Co. KG ja Johannes Reifenhäuser Holding GmbH & Co. KG on tehnyt
20.9.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-582/15, Silver Plastics ja
Johannes Reifenhäuser v. komissio, 11.7.2019 antamasta tuomiosta**

(asia C-702/19 P)

(2019/C 383/62)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittajat: Silver Plastics GmbH & Co. KG (edustajat: M. Wirtz ja S. Möller, Rechtsanwälte) ja Johannes Reifenhäuser Holding GmbH & Co. KG (edustaja: C. Karbaum, Rechtsanwalt)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Valittajien vaatimukset

Valittajat vaativat, että unionin tuomioistuin

1. kumoaa valituksenalaisen tuomion ja palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen uudelleenkäsitteilyä varten
2. toissijaisesti kumoaa valituksenalaisen tuomion ja kumoaa riidanalaisen päätöksen toisen valittajan osalta ja alentaa ensimmäiselle valittajalle määrättyä sakkoa
3. edelleen toissijaisesti kumoaa valituksenalaisen tuomion ja alentaa valittajille yhteisvastuullisesti määrättyä sakkoa ja
4. velvoittaa komission korvaamaan muutoksenhakumenettelyssä ja unionin yleisen tuomioistuimen menettelyssä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäisessä valitusperusteessa valittajat väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin on rikkonut SEU 6 artiklan 3 kohtaa, Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan 1 kohtaa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan 2 kohtaa, luettuna yhdessä välittömyysperiaatteen kanssa.

Unionin yleinen tuomioistuin jätti valittajien useista pyynnöistä huolimatta kutsumatta todistajaksi W:n, joka on olennainen lähde valittajien vahingoksi huomioon otetun, kilpailijan L tekemän sakoista vapauttamista koskevan hakemuksen osalta, eikä kuullut häntä henkilökohtaisesti. Lisäksi se arvioi erittelemättä ja ei uskottavalla tavalla valittajien kirjallisesti esittämiä, sakoista vapauttamista koskevan hakemuksen vastaisia W:n lausuntoja kuulematta niistä W:tä. Todisteiden vastaanottamisen välittömyyden periaatteen mukaan unionin yleisen tuomioistuimen olisi pitänyt kutsua W todistajaksi ja kuulla häntä (välittömästi) henkilökohtaisesti.

Toisessa valitusperusteessa valittajat vetoavat siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on rikkonut Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan 1 kohtaan (luettuna yhdessä sen 3 kohdan d alakohdan kanssa) sisältyvää oikeutta kuulustella todistajia.

Unionin yleinen tuomioistuin eväsi valittajilta niiden toistuvista pyynnöistä huolimatta oikeuden kuulustella W:tä hänen ominaisuudessaan merkittävänä lähteenä valittajien vahingoksi esitetyn sakoista vapauttamista koskevan hakemuksen osalta. Se arvioi W:n lausuntojen uskottavuutta sakoista vapauttamista koskevassa hakemuksessa menettelyllisesti virheellisesti antamatta mahdollisuutta kuulusteluun, ja perusteli valittajien tuomitsemisen merkittävilä osin näiden lausuntojen pohjalta, ilman että kuulemisoikeuden rajoittamiselle olisi ollut lainmukaisia perusteita.

Kolmannessa valitusperusteessa valittajat väittävät, että Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan 3 kohdan d alakohdan mukaista oikeuskeinojen tasapuolisuuden periaatetta on loukattu.

Unionin yleinen tuomioistuin on valittajien useista pyynnöistä huolimatta jättänyt oikeudellisesti virheellisesti kuulustelematta W:tä tämän ominaisuudessa puolustuksen todistajana, vaikka komissio tapasi W:n edeltäneessä sakkomenettelyssä, jossa hän oli merkittävä lähde sakoista vapauttamista koskevalle hakemukselle, ilmoittamatta siitä valittajille ja laatimatta pöytäkirjaa. Myös muiden, valittajien nimeämien puolustuksen todistajien henkilökohtaisen kuulemisen epääminen loukkaa valittajille taattua oikeuskeinojen tasapuolisuuden periaatetta.

Neljännessä valitusperusteessa valittajat vetoavat Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 36 artiklan, luettuna yhdessä perussäännön 53 artiklan 1 kohdan kanssa, mukaisen perusteluvaatimuksen loukkaamiseen, koska ne eivät voi saada selville, i) mistä unionin yleinen tuomioistuin johtaa (positiivisen) osallistumisen väitetysti kilpailunvastaisiin yhteyksiin, ii) miksi se katsoo W:n lieventävät (kirjalliset) lausumat epäuskottaviksi ja iii) mistä erityisistä syistä se epää kuulemisoikeuden myöntämisen.

Viidennessä valitusperusteessa väitetään, että asetuksen (EY) N:o 1/2003 ⁽¹⁾ 23 artiklan 3 kohtaa on rikottu, koska unionin yleisen tuomioistuimen oletama yhdestä jatkuvasta rikkomisesta meni liian pitkälle.

Unionin yleisen tuomioistuimen toteamusten mukaan valittajat eivät oletetun tekoajanjakson aikana osallistuneet kilpailuvastaiseen toimintaan kaikilla tuotealueilla. Unionin yleisen tuomioistuimen vahvistaman sakkolaskelman perusteena ovat kuitenkin kaikkien tuotealueiden liikevaihdot koko oletetun tekoajanjakson ajalta.

Kuudennessa valitusperusteessa valittajat väittävät, että asetuksen N:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdan 1 ja 2 kohtaa on rikottu.

Unionin yleinen tuomioistuin pitää valittajia oikeudellisesti virheellisesti taloudellisena yksikkönä ja liittää tämän vuoksi oikeudellisesti virheellisesti ensimmäisen valittajan liikevaihdon sakon laskentaan, vaikka valittajat ovat osoittaneet ne seikat, joiden vuoksi toisella valittajalla ei ole määräysvaltaa ensimmäiseen valittajaan ja tällä tavoin kumonnet unionin yleisen tuomioistuimen soveltaman oletettaman taloudellisesta yksiköstä.

Seitsemännessä valitusperusteessa valittajat väittävät, että asetuksen N:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdan 2 alakohdan mukainen sakkojen laskenta on tehty virheellisesti, koska unionin yleinen tuomioistuin on ottanut toisen valittajan entisen tytäryhtiön perusteettomasti huomioon määrittäessään sakkoa. Tämän vuoksi sakko ylittää laissa säädetyn 10 prosentin ylärajan sakotetun yrityksen liikevaihdosta.

⁽¹⁾ Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL 2003, L 1, s. 1).

Valitus, jonka CCPL - Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC ym. on tehnyt 20.9.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-522/15, CCPL ym. v. komissio, 11.7.2019 antamasta tuomiosta

(asia C-706/19 P)

(2019/C 383/63)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittajat: CCPL - Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox group SpA, Coopbox Eastern s.r.o. (edustajat: asianajajat S. Bariatti, E. Cucchiara ja A. Cutrupi)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittajat vaativat, että unionin tuomioistuin

— osittain kumoaa tässä valituksessa täsmennetyin rajoissa valituksenalaisen tuomion ja siis kumoaa riidanalaisen päätöksen valittajille määrättyjen sakkojen osalta, koska on rikottu asetuksen (EY) N:o 1/2003 ⁽¹⁾ 23 artiklan 2 kohtaa ja loukattu suhteellisuusperiaatetta